

Hvis du overrasker et gravandepar med små ællinger, må du være forberedt på noget, der minder om de kamikaze - selvmords - angreb, som de japanske jagerpiloter satte ind mod de amerikanske hangarskibe i 2. Verdenskrig. Hannen kom for fuld fart i ansigtshøjde og bøjede først af senere end sjovt var!

Gravanden er vores største og mest farveprægtige and, og de to køn er næsten ens, idet hannens røde næbknop er noget større end hunnens. Vores andre andearter har store kønsforskelle. Arten blev fredet i 1922, og siden er antallet steget støt og roligt.

Den kan ses ved Rands Fjord og som regel også ved Spang Å's udløb i engene ved Bøgeskov. Her har et par som regel rede - nogle år har det været i et gammelt bådvrug. Valget af redeplads er i det hele taget "anderledes" - i et hul i jorden, i et hult træ, og det er også set, at et par har ruget i en forladt rævegrav!

Ællingerne bliver hurtigt selvstændige og strejfer om i småflokke i strandengen ved Bøgeskov efter føde. Hen på sommeren flyver gravænderne på et fældningstræk til det tyske Vadehav, og når de er klar til at flyve igen, bliver nogle i Vadehavet og andre spreder sig. De bliver her i milde vintre og draget sydvest på, hvis vi får isvinter.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen: **Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia**

Tekst og foto: Ole Klottrup